

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2015. július hó 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2014. évi október hó 27. napján kihirdetett 6.B.1316/2012/195. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre, II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 8 (nyolc) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 4 (négy) évre, III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre, míg IV. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) év 2 (kettő) hónapra, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 4 (négy) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10.000 (Tízezer) Ft bűnügyi költség III. r. vádlottat terheli.

I n d o k o l á s :

... V. r. vádlott vonatkozásában 2014. október 5. napján, ... VI. r. vádlottal szemben 2014. október 27. napján az elsőfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett.

A fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét a következők szerint állapította meg a törvényszék.

I. r. és II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében (Btk. 192. § (2) bekezdés) és kitarottság büntetében (Btk. 202. §).

I. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év 8 hónapi szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 200.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés napi tételeinek számát 200-ban, az egy napi tétel összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. 457.500,- Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

II. r. vádlottat halmazati büntetésül 4 év 8 hónapi szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra és 280.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. Napi tételek számát 280-ban, az egy napi tétel összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. E vádlottal szemben 2.482.000,- Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

III. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette (Btk. 192. § (2) bekezdés), kitartottság büntette (Btk. 202. §) és prostitúció elősegítése büntette (Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont) miatt halmazati büntetésül 3 év 10 hónapi szabadságvesztésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 210.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte akként, hogy a napi tételek számát 210-ben, az egy napi tétel összegét 1.000,- Ft-ban határozta meg. 270.000,- Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

IV. r. vádlottat bűnösnek találta társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntetében (Btk. 192. § (2) bekezdés), kitartottság büntetében (Btk. 202. §), prostitúció elősegítése büntetében (Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont) és bűnsegédként elkövetett gyermekpornográfia büntetében (Btk. 204. § (1) bekezdés c) pont). Halmazati büntetésül 4 év 2 hónapi szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 240.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte. A napi tételek számát 240-ben, az egy napi tétel összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. 270.000,- Ft összegre vagyonelkobzást rendelt el.

Valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. A vádlottak legkorábban büntetésük 2/3 részének letöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetésének esetére is akként, hogy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Valamennyi vádlott esetében beszámította a szabadságvesztés büntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a nyilatkozattételre fenntartott határidőben I. r. vádlott védője részben felmentést célzóan, illetve téves minősítés miatt, másodlagosan enyhítésért fellebbezett. Jogorvoslatának irányát és indokait írásban is kifejtette az alábbiak szerint. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás számos bizonytalanságot tartalmaz tanú 6., adásvételét” illetően. Az adásvétel körülményei pontosan nem tárhatók fel, azért mert létre sem jött, és e körben a törvényszék sem tényállást nem tudott megállapítani, sem pedig indokolási kötelezettségét nem teljesítette. E körben a törvényszék egyoldalúan értékelte a bizonyítékokat, a nyomozati vallomásokból kiemelte a terhelő adatokat, a mentő körülményekkel pedig nem foglalkozott. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor I. r. vádlott bűnösségét az emberkereskedelem büntetében megállapította. Reagálva a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra - miszerint az emberkereskedelem büntetteként értékelt cselekményt bűnszövetségben elkövetettként indítványozta minősíteni - a védelem álláspontja annak előrebecsátásával, hogy ez nem jelent a vádon történő túlterjeszkedést, minősítési problémaként merült fel, azonban az első fokú eljárásban nem képezte a bizonyítás és az ehhez kapcsoló védekezés tárgyát, így súlyosan sérti a védekezéshez való jogot.

Elsőként I. r. vádlott felmentését indítványozta az emberkereskedelem büntette miatt emelt vád alól, ennek hiányában a bűncselekmény minősítésének változatlanul hagyását. Végül a kiszabott szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítését figyelemmel arra, hogy az eltúlzottan súlyos továbbá nem felel meg a belső arányosság követelményének és

a kialakult bírói gyakorlatnak sem, továbbá kedvezően változtak I. r. vádlott személyi körülményei is.

Az ítélet kézbesítését követően I. r. vádlottól jogorvoslat nem érkezett.

II. r. vádlott védője felmentés, másodlagosan az emberkereskedelem büntettének vádja alóli részbeni felmentés, végül a büntetés enyhítésére irányulóan fellebbezett.

II. r. vádlottól a hirdetménnyel kézbesített ítélet ellen fellebbezés nem érkezett.

III. r. vádlott indokának megjelölése nélkül, védője részbeni felmentés és enyhítés érdekében jelentett be jogorvoslatot.

IV. r. vádlott védője részbeni felmentés, a kitartottság büntettének, az emberkereskedelem büntettének és a gyermekpornográfia büntettének vádja alóli felmentés céljából, illetve enyhítést célzóan fellebbezett. Fellebbezésének írásban kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan és jogszabálysértő. A kitartottság bűncselekménye vonatkozásában IV. r. vádlott bűnösség tényállási elem hiányában nem állapítható meg, mivel nem vonható megalapozottan következtetés arra, hogy üzletszerű kéjteljesítést folytató személlyel egészben, vagy részben kitartotta magát.

A gyermekpornográfia tekintetében annyi rögzíthető, hogy IV. r. vádlottnak a fényképezőgép átadásakor csak arról volt tudomása, hogy azzal fotókat szeretnének készíteni ...-ról az interneten lévő facebook oldalára. IV. r. vádlott terhére a tényállásban megkövetelt célzatos, egyenes szándékosság még annak eshetőleges szándékként megjelenő formájában sem állapítható meg. IV. r. vádlott terhére megalapozatlanul és jogszabálysértő módon került megállapításra az emberkereskedelem büntette is. A fellebbviteli főügyészség átiratában írtak iratellenes megállapítás okán megalapozatlanok, másrészt téves jogértelmezés miatt helytelen jogkövetkeztetést tartalmaznak, ezért a védelem az abban írtak figyelmen kívül hagyását indítványozta. Elsőként a társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntette, a kitartottság büntette és a bűnsegédként elkövetett gyermekpornográfia büntette miatt emelt vád alól IV. r. vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan a szabadságvesztés és pénzbüntetés enyhítését, harmadsorban a fellebbviteli főügyészség indítványának elutasítását és a törvényszék ítéletének helybenhagyását.

IV. r. vádlott a részére kézbesítés útján közölt ítélet ellen fellebbezéssel nem élt.

Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtett álláspontja szerint elmulasztotta vizsgálni a törvényszék a bűncselekmények bünszövetségben való elkövetése megvalósulásának feltételeit. A vádlottaknak az ítéleti tényállásban részletezett cselekvősége a bünszövetségben való elkövetés megállapítása kritériumainak a vádhatóság álláspontja szerint megfelel.

Indítványozta, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a terhükre megállapított emberkereskedelem büntettét a másodfokú bíróság a Btk. 192. § (3) bekezdés h) pontja

szerint minősítse. Az ismeretlen helyen tartózkodó II. r. vádlottal szemben az eljárás a Be. 528. § (1) bekezdésére figyelemmel távollétében folytassa le.

A védelmi fellebbezések folytán az ítélet tábla a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta, II. r. vádlottal szemben a Be. 528. § (1) bekezdésre figyelemmel a távollétes eljárás szabályai szerint.

A nyilvános ülésen a fellebbezéssel érintett vádlottak védői jogorvoslatuk irányát fenntartották, valamennyien indítványozták a fellebbviteli főügyészségnek az emberkereskedelem bűncselekménye vonatkozásában a súlyosabb minősítésre irányuló indítványának az elutasítását.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője reagált a védői érvelésekre és az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok sérelme nélkül igen részletes bizonyítást vezetett. Az általa megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, a másodfokú bíróság eljárása során irányadónak tekintette.

A tényállás IV. r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett azon változással egészítendő ki, hogy 2014. június 6-ától 2015. január 16-ig az ... Kft. alkalmazásában állt, ahol munkavégzésével munkáltatója elismerését vívta ki. Jelenleg-ban az ... Kft.-nél dolgozik.

A vádlottak valamennyien tagadták a terhükre rótt emberkereskedelem bűntettének elkövetését. E körben az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat igen körültekintően vizsgálta és meggyőző érveléssel vetette el a vádlottak védekezését.

A felmentésre irányuló, az egyébiránt színvonalas védői érvelések azonban eredményre nem vezethettek tekintettel arra, hogy javarészt a bizonyítékok értékelését támadták. A megalapozott tényállásra tekintettel a bizonyítékok eltérő értékelése, azok felülmérlegelése a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban tilalmazott.

Ugyancsak helytállóan vont következtetést a törvényszék az ellentétes bizonyítékok értékelése által IV. r. vádlott bűnösségére a gyermekpornográfia bűncselekménye tekintetében, melyet bűnsegédként követett el.

A vádlottak a terhükre rótt további bűncselekmények elkövetését javarészt beismerték. A törvényszék törvénysértés nélkül állapította meg a vádlottak bűnösségét valamennyi terhükre rótt bűncselekmény vonatkozásában és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett továbbá az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben az elbíráláskor hatályos, a vádlottak számára kedvezőbb anyagi jogi szabályok alkalmazása mellett döntött és ennek meggyőző indokát adta.

Az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészségnek az emberkereskedelem büntette bűnszövetségben elkövettként történő minősítésének megállapítására irányuló indítványát nem találta alaposnak. Túlnyomórészt egyetértett a védők álláspontjával.

Kétségtelen tény, hogy a törvényszék e körben részletesen nem vizsgálódott, azonban a vádirati minősítés sem tartalmazta a bűnszövetségben történő elkövetést és az első fokú eljárásban az ügyész perbeszédében sem módosította e cselekmény minősítését. Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú bíróság az előzményi részben igen részletesen feltárta ítéletének 21. oldalától a szerteágazó ügy előzményeit utalva arra, hogy a vádlottak teljes cselekvősege az eljárás során rejtve maradt, ugyanakkor utalt arra, hogy a bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz. A bíróság a vádat köteles kimeríteni, a vádon túl azonban nem terjeszkedhet. Kétségtelen, hogy az ügyészségnek a súlyosabb minősítésre irányuló indítványa nem ütközik a súlyosítási tilalomba és nem jelenti a vádon történő túlterjeszkedést sem. Az elsőfokú bíróság által az előzmények körében leírtakból valóban felmerülhetett volna a bűnszövetségben történő elkövetés, azonban ennek feltárása, konkrétumainak meghatározása a nyomozó hatóság részéről elmaradt és elmaradt az ügyész részéről, aki e cselekmény vonatkozásában csupán az alapesettel vádolta a fellebbezéssel érintett vádlottakat. A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerint bűnszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet. A bűnszövetség, mint a társas elkövetésnek a társtettséghez képest minőségileg eltérő, magasabb szervezettséget jelentő ezért lényegesen nagyobb társadalomra veszélyességet tükröző formája több bűncselekmény szervezett elkövetését a bűnözés megszervezését jelenti. A bűncselekmények szervezett elkövetése magába foglalja az azok megvalósítására irányuló előzetes megállapodás, amely lehet szóbeli, vagy hallgatólagos, de mindig előzetes és mindig több bűncselekmény elkövetésére irányul. Az elkövető tudata mindig átfogja, hogy magatartása szervezett bűnelkövetésben való részvétel. A jelen ügyben is irányadó tényállás a vádlottak szervezett bűnelkövetésre irányuló megegyezésének körülményeit, illetőleg e megegyezés módját, részleteit, terjedelme tekintetében adatokat, tényeket nem tartalmaz. Abból a megállapításból ugyanis, hogy a bűncselekmények elkövetésében megállapodtak önmagában a bűnszövetségi elkövetés nem következik. Az előzetes megállapodás a társtettségben megvalósuló feladatmegosztáshoz is szükséges lehet. A bűnszövetséget megalapozó elkövetői megegyezésnek több cselekmény elkövetésére és nem a megvalósítás alkalmi feltételeinek megvalósulására kell irányulnia. Nem állapítható meg e minősítő körülmény akkor, ha az ítéleti tényállás a törvényben megkívánt előzetes megegyezés tartalmára, a több bűncselekmény elkövetésére vonatkozó közös elhatározás kialakítására vonatkozó tényeket részleteiben nem tartalmazza (LB-H-BJ-2009-13).

Ezen túlmenően az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a Btk. 192. § (3) bekezdése a bűnszövetségben történő elkövetést 2-től 8 évi szabadságvesztéssel rendeli büntetni, míg az alapeseti cselekmény 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztéssel szankcionált.

A fellebbviteli főügyészségnek a súlyosabb minősítésre irányuló indítványa eljárásjogi aggályokat is felvetetett és e körben az ítéltábla teljes körűen osztotta I. r. vádlott védőjének álláspontját, amelyben a védő kifejtette, hogy e súlyosabb minősítés az első fokú eljárásban nem képezte a bizonyítás és az ehhez kapcsolódó védekezés tárgyát és súlyosan sértené a védekezéshez való jogot. A törvényszék egyébként e körben konkrét bizonyítást nem folytatott és a védelemhez való garanciális jog sérelme elvezethetett volna oda - bár nem érinti a súlyosítási tilalmat -, hogy e minősítő körülmény megállapítása esetén az esetleges enyhítés lehetősége nem merülhetett volna fel.

Mindezek alapján az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség súlyosabb minősítésre irányuló indítványát nem találta alaposnak.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság igen körültekintően feltárta a fellebbezéssel érintett vádlottak javára és terhére szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. A büntetés kiszabása körében a pénzbüntetés, vagyonelkobzás alkalmazásával az ítéltábla teljes körűen egyetértett, azonban alaposnak találta a védőknek a szabadságvesztés büntetések lényeges enyhítésére irányuló indítványát figyelemmel az időmúlásra, az elkövetési tartamokra és lehetőséget látott valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében a szabadságvesztés büntetések 1-1 évvel történő mérséklésére, továbbá e mérséklés a közügyektől eltiltás mellékbüntetéseket is érintette.

Mindezek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a jelzett körben a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit indokai alapján a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az ítéltábla a Bf.I.252/2015/10. számú végzésével kijavította a rendelkező rész bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését, mivel elírás folytán III. r. vádlottként IV. r. vádlott került megnevezésre. A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség a Be. 381. § (1) bekezdése alapján helyesen III. r. vádlottat terheli.

Debrecen, 2015. július 6.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 6.B.1316/2012/195. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával 2015. július hó 6. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2015. július 6.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:

kiadó

Debreceni Ítéltábla
Bf.I.252/2015/10-I. szám

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Debreceni Ítéltábla a Debrecenben 2015. évi július hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t :

Az ítéltábla a Bf.I.252/2015/10. számú ítélet rendelkező részét akként javítja ki, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség III. r. vádlottat terheli.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

Az ítéltábla a nyilvános ülésen meghozott ítélet rendelkező részébe elírási hiba folytán tévesen III. r. vádlottként IV. r. vádlott nevét tüntette fel, helyesen III. r. vádlottat kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült 10.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére. Az előbbiekre tekintettel az ítéltábla a Be. 261. § (1) alapján a Bf.I.252/2015/10. számú ítélet rendelkező részét kijavította.

A jogorvoslati jogot a Be. 325.§ (2)-(4) bekezdése és 326.§ alapján biztosította.

Debrecen, 2015. július 6.

Dr. Balla Lajos sk.	Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.	Dr. Nagy Éva sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A végzés 2015. szeptember 7. napján jogerős.

Debrecen, 2015. szeptember 11.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke